

Jézus Krisztus szamarat árul

Hát ez csak olyan szóbeszéd, ezt én a nagyapámtul hallottam, Flóris dédnagyapámtul, aki elmeséte egy kukoricafosztás alkalmával, hogy a Jézus Krisztus mikor má' felnőtt lett, nem volt szüksége a számárra, el akarta adni. Nem volt rá szüksége, gyalog járta a hegyeket, gyalog ment oda, ahol prédikált, mindig gyalog tette meg az útát, mert ugye hatalmas tömeg kísérte, hatalmas tömeg vót kíváncsi a Jézus beszédére. S akkor azt mondta magába', hogy: „Már bizony én bejárom a földet gyalog, hát a számárra nincs szükségem, eladom!” A közeli városokba' szoktak lenni havi vásárok, és erre elvitte a szamarat, hogy eladja. Ugye elvitte először, visszahozta, kérdezte az anyja, a Mária:

– Fiam, Jézus, nem adtad el?

– Nem édesanyám, nem köllött senkinek!

Másodszor elvitte, ugyanúgy hazatért:

– Még ma se sikerűt eladni?

– Nem édesanyám, nem! Nem tudom eladni!

Közbe' ezt hallotta, ezt a beszélgetést, Jézus és az édesanyja közti párbeszédet a szomszéd, s azt mondta:

– Jézus, mi a probléma?

– Hát – azt mondja – bátyámuram, csak annyi, hogy má' másodszor vótam a számárról vásáron és nem tudtam eladni.

– Hogyhogy nem tudtad eladni, hiszen szép számár?

– Hát mindenkinek tetszik szomszéd uram, de mégse veszik meg!

– És mér' nem?

– Hát mer' kérdezték hogy: „Jézus, jól húz a számár?” Hát én bizony nem tudtam rá válaszónyi, mer' én nem láttam kocsit húzni, csak minket vitt az édesanyámmó', Máriávó'. Hát én azt mondtam, hogy: „nem húz”.

– Jaj Jézus, így akkor járhatsz vele egész évbe' vásárookra, nem adod el, nem bizony!

– No de viszont én nem tudok hazudnyi, hogy jól húz!

– Csak annyit mondjá’, ha még kérdik, hogy jól-e híz, hogy teherbíró! Mer’ téged, meg az édesanyádot hordozott évek hosszú során, tehát teherbíró! Majd meglásd, akkor nem is köll füllentened, megmaradsz jó embernek és eladod!

Úgy is vót. A következő hónapba’ elvitte vásárra a szamarat és ugyi kérdezték. Csak annyit mondott:

– Gazduram, nagyon jó teherbíró!

A’ első vevő rögtön megvette. Hazament, odadta az édesanyjának [a pénzt]:

– Fiam, eladtad?

– El édesanyám!

– És most mit mondtá’, mikor kérdezték, hogy jól-e híz?

– Azt mondtam, ami a’ igazság! Ahugyan a szomszéd bátyámuram tanácsolta! Azt mondtam a vevőnek: „Igenis, nagyon jó teherbíró!” Mer’ hát téged is édesanyám, engem is, évek hosszú során városr’-városra, faluró’-falura mindig kényelmesen, nyugodtan, teherbíróan elvitt.

Így sikerűt a Jézusnak eladni a szamarat, hogy se nem hazudott, se nem csapott be senkit és azé’ csak a szamártú’ is megmenekűt és a családnak is vót egy-két koronája.